18/08/19 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୧୬.୦୧.୮୫
ମଧୁବନ

"ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା"

ଆଜି ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ବୀଜ ସ୍ୱୟଂ ବାବା ନିଜର ବୃକ୍ଷର ମୂଳଦୁଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଆଧାର ଦ୍ୱାରା ସାରା ବୃକ୍ଷର ବିସ୍ତାର ହେଉଛି । ତେବେ ବୃକ୍ଷର ବିସ୍ତାର କରୁଥିବା ସାର ସ୍ୱରୂପ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବୃକ୍ଷର ଆଧାର ମୂରତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ବୀଜ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ସର୍ବଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରୁଥିବା ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସାରା ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଅଳ୍ପ କେତେ ଜଣ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ଏହି ବିଶେଷ ପାର୍ଟ ମିଳିଛି, ତେବେ କେତେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଆତ୍ମା ଏହି ସୃଷ୍ଟିରେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବୀଜ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ପାର୍ଟ ମିଳିଛି ।

ଆଜି ବାପଦାଦା ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ମନେ ରହିବା ଦରକାର — "ଭଗବାନ ଏବଂ ଭାଗ୍ୟ" । ଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିଜର କର୍ମ ହିସାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିଥାଏ, ଦ୍ୱାପର ଯୁଗଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କର୍ମ ଏବଂ ଭାଗ୍ୟର ହିସାବ-କିତାବରେ ଆସିବାକୁ ପଡିଥାଏ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଭାଗ୍ୟବାନ ସଂଗମଯୁଗରେ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଭାଗ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସେହି ଭାଗ୍ୟର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରେଖା ଟାଣିବାର ବିଧି "ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମରୂପକ କଲମ" ତୁମମାନଙ୍କ ହାତକୁ ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଯେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଯେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ଯେତେ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଟାଣିବା ପାଇଁ ଚାହିଁବ ଟାଣିପାରିବ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମୟକୁ ଏହି ବରଦାନ ମିଳି ନାହିଁ । କେବଳ ଏହି ସମୟକୁ ହିଁ ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ଯାହାକି ଯାହା ଚାହିଁବ, ଯେତେ ଚାହିଁବ ସେତେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ । କାରଣ ? ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଭାଗ୍ୟର ଭଣ୍ଡାର ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ହୃଦୟରେ, ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭଣ୍ଡାର ଖୋଲା ରହିଛି ଯେଉଁଥିରେ ତାଲା ଚାବି ନାହିଁ ଏବଂ ଏତେ ଭରପୁର ମାତ୍ରାରେ ଅଛି ବା ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଛି ଯାହାକି ଯେତେ ଆତ୍ମା ଚାହିଁବେ, ଯେତେ ପରିମାଣରେ ନେବାକୁ ଚାହିଁବେ ନେଇପାରିବେ । ବେହଦର ଭରପୁର ଭଣ୍ଡାର ରହିଛି । ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ ଏହି ସ୍ମୃତି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେ ନେଇପାରିବ ନେଇଯାଅ । ଯଥାଶକ୍ତି ହିସାବରେ ନିଅ ନାହିଁ, ଖୋଲା ଦିଲରେ ନିଅ । କିନ୍ତୁ ଖୋଲା ଭଣ୍ଡାରରୁ ବା ଭରପୁର ଭଣ୍ଡାରରୁ ନିଅ । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯଦି କେହି ଯଥାଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ନେବେ ତେବେ ବାବା କ'ଣ କରିବେ ? ବାବା ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବା ସହିତ ହସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଭାବୁଛନ୍ତି କିପରି ଭୋଳା ପିଲାମାନେ ଅଳ୍ପକେ ହିଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କାରଣ ୬୩ ଜନ୍ମର ଭକ୍ତପଣିଆର ସଂସ୍କାର ରହିଛି ଯାହାକି ଅଳ୍ପରେ ହିଁ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଯାହା ଫଳରେ ସମ୍ପନ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଳ୍ପକୁ ହିଁ ବହୁତ ମନେ କରି ସେହିଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ସମୟ ଚାଲିଛି, ଏକଥା ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ପୁଣି ବି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ସମର୍ଥ ହୁଅ, ଏବେ ବି ଅତି ବିଳମ୍ବ ହୋଇ ନାହିଁ । ବିଳମ୍ବରେ ଆସିଛ ସତ କିନ୍ତୁ ଅତି ବିଳମ୍ବ ହୋଇନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ସ୍ୱରୂପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପିତା ସ୍ୱରୂପରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ସତଗୁରୁ ସ୍ୱରୂପରେ ବରଦାନ ମିଳିବାର ସମୟ ଅଛି । ତେଣୁ ବରଦାନ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ରୂପରେ ସହଜରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠଭାଗ୍ୟ ଗଢିନିଅ । ଯାହାକି ଏଭଳି ଭାବିବାକୁ ନପଡୁ ଯେ ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା ଭାଗ୍ୟ ବାଣ୍ଟୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏତିକି ହିଁ ନେଲି । ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଯଥା ଶକ୍ତି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ବରଦାନ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ଯାହା ଚାହିଁବ ତାହା ନିଜର ପିତାଙ୍କର ଭଣ୍ଡାରରୁ ଅଧିକାର ରୂପରେ ନେଇପାରିବ । ଯଦି ଦୁର୍ବଳ ଅଟ ତେବେ ବି ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ଆଧାରରେ, ସାହସ ରଖୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ମିଳିବା ହିସାବରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିପାରିବ । ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ବାକି ଅଛି ଯାହାକି ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ଏବଂ ଭାଗ୍ୟର ଖୋଲା ଭଣ୍ଡାର ମିଳିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ପିତା ରୂପରେ ସବୁ ସମୟରେ, ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସାଥୀ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଳ୍ପ କିଛି ସମୟ ପରେ ସାଥୀ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବାର ପାର୍ଟ ଚାଲୁ ହୋଇଯିବ । ଚାହେଁ ସର୍ବଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ, ଚାହେଁ ଯଥାଶକ୍ତି ହୁଅ — ଉଭୟ ଅବସ୍ଥାକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବେ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମୟରେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତି, ବରଦାନ, ସହଯୋଗ, ସଙ୍ଗ ରୂପକ ଯେଉଁ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି ତାହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନିଅ । ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାରେ କେବେ ବି ଅବହେଳା କର ନାହିଁ । ଏବେ ତ ଏତେ ବର୍ଷ ବାକି ଅଛି, ତେବେ ସୃଷ୍ଟି ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମୟ ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତିର ସମୟକୁ ମିଶାଅ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଅବହେଳା ପଣିଆର ସଂକଳ୍ପ କରି ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଯାଅ ନାହିଁ । ସଦା ସର୍ବଦା ବ୍ରାହ୍ମଣ

ଜୀବନରେ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ବହୁତକାଳର ପ୍ରାପ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଏହି କଥାକୁ ମନେ ରଖ — "ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ" ସେଥିପାଇଁ କୁହାଗଲା କେବଳ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ହିଁ ମନେ ରଖ "ଭଗବାନ ଆଉ ଭାଗ୍ୟ" । ତେବେ ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ବାବା ଏବଂ ଦାଦା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ଏଭଳି ନିଜର ପୁରୁଣା ଅଭ୍ୟାସର ବଶୀଭୂତ କାହିଁକି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଜବୁତ କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ବି ମଜବୁର ଅର୍ଥାତ୍ ବଶୀଭୂତ କାହିଁକି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସାହସର ଗୋଡ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ଡେଣା ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ନିଜ ସାଥୀରେ ଉଡାଉଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ପୁଣି ବି ତଳ-ଉପର, କାହିଁକି ହେଉଛନ୍ତି । ମଉଜ କରିବାର ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଭିତରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ପୁରୁଣା ଅଭ୍ୟାସର ବଶୀଭୂତ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଜବୁତ ଅଟ ନା ମଜବୁର ଅଟ ? ବାବା ତ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ କରୁଛନ୍ତି, ସବୁ ବୋଝକୁ ନିଜେ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ବି ବୋଝ ଉଠାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ ଥିବା କାରଣରୁ ପିଲାମାନେ ନିଜେ ବୋଝ ଉଠାଇ ନେଉଛନ୍ତି । ତା'ପରେ କେଉଁ ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି, ଜାଣିଛ ? କାହିଁକି, କ'ଣ, କିପରି -- ଏହିଭଳି କେଁ କେଁର ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଗାଉଛନ୍ତି ଗେଁ- ଗେଁର ଗୀତ । ଏହା ତ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଗୀତ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ଗୀତ ହେଲା — ପାଇଗଲି, ପାଇଗଲି । ତେବେ ତୁମେମାନେ କେଉଁ ଗୀତ ଗାଉଛ ? ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ଆଜିର ଗୀତ କ'ଣ ଥିଲା ? ବାପଦାଦାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଏହି କଥା ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଉ, ସମର୍ଥ ହୋଇଯାଉ, ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇଯାଉ ବୁଝିଲ । ଆଚ୍ଛା!

ସର୍ବଦା ସମୟ ଅନୁସାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ବରଦାନର ଅଧିକାରୀ, ସର୍ବଦା ଭାଗ୍ୟର ଖୋଲା ଭଣ୍ଡାରରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା, ଯଥାଶକ୍ତିକୁ ସର୍ବଶକ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମର କଲମ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଟାଣୁଥିବା, ସମୟର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଜାଣି ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ହେଉଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନ କରିବାର ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତି ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ପାର୍ଟୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତି ଏବଂ ନମସ୍ତେ:

(୧) ସର୍ବଦା ନିଜର ଅଲୌକିକ ଜନ୍ମ, ଅଲୌକିକ ଜୀବନ, ଅଲୌକିକ ପିତା, ଅଲୌକିକ ସମ୍ପତ୍ତି ମନେ ରହୁଛି ? ଯେପରି ବାବା ଅଲୌକିକ, ସେହିପରି ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଲୌକିକ । ଲୌକିକ ପିତା ହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଲୌକିକ ପିତା ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ସଦା ସର୍ବଦା ଅଲୌକିକ ପିତା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ମୃତି ରହିଥାଉ । ତେବେ କେତେବେଳେ ଲୌକିକ ଜୀବନର ସ୍ମୃତିକୁ ଚାଲିଯାଉ ନାହଁ ତ ? ବଞ୍ଚି ଥାଉ ଥାଉ ମରିଯାଇଛ ନା, ଯେପରି ଶାରୀରିକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ ବି ତା'ର ପୂର୍ବ ଜନ୍ମକୁ ମନେ ପକାଇ ନଥାଏ ସେହିଭଳି ଅଲୌକିକ ଜୀବନଧାରୀ, ଜନ୍ମଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଲୌକିକ ଜୀବନକୁ ମନେ ପକାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଏବେ ତ ଯୁଗ ହିଁ ବଦଳି ଯାଇଛି । ଦୁନିଆ କଳିଯୁଗୀ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ହେଲ ସଂଗମଯୁଗୀ, ତେଣୁ ସବୁ କିଛି ବଦଳିଗଲା ନା । ତେବେ କେବେ କେବେ କଳିଯୁଗକୁ ଚାଲିଯାଉ ନାହଁ ତ ? ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ସୀମା ଅଟେ । ଯଦି ସୀମାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବ ତେବେ ଶତ୍ରୁର ଅଧୀନକୁ ଚାଲିଯିବ । ତେଣୁ ସୀମାକୁ ଟପି ଯାଉ ନାହଁ ତ ? ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ ଯେ ମୁଁ ଅଲୌକିକ ଜୀବନଧାରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା । ଏବେ କ'ଣ କରିବ ? ବଡରୁ ବଡ ବ୍ୟବସାୟୀ ହୁଅ । ଏଭଳି ବ୍ୟବସାୟୀ ଯିଏକି ଗୋଟିଏ ପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଥିବ । ଯେହେତୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବେହଦର ପିତାଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛ ତେବେ ବେହଦର ସେବା ଦ୍ୱାରା, ବେହଦର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଦ୍ୱାରା ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ । ସର୍ବଦା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିର ଚିହ୍ନ ହେଲା ସର୍ବଦା ଉଡିବାର କଳା ବା ସ୍ଥିତି । ଉଡିବାର ସ୍ଥିତି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା କେବେହେଲେ ମାୟାର ଆକର୍ଷଣରେ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ବିଜୟୀ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଉଡିବାର କଳା କାହାକୁ କୁହାଯାଏ ? ଉଡିବାର କଳା ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି କାରଣ ଉଡିବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀର ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ । ଉଡିବାର ସ୍ଥିତି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ପାଦ ଧରଣୀ ଉପରେ ନଥିବ । ଧରଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈହିକ ସ୍ମୃତିଠାରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହୁଥିବ । ଯେଉଁମାନେ ଦୈହିକ ସ୍ମୃତିଠାରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଫରିସ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ଧରଣୀ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ନଥାଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଦୈହିକ ସ୍ମୃତି ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଗଲ ଏବଂ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଗଲ । ଯେବେକି ଉଭୟଙ୍କ ଭିତରେ ଅନ୍ତରକୁ ଜାଣିଗଲ ତେବେ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଯାହା ଭଲ ଲାଗିଥାଏ ତାହା ହିଁ କରାଯାଏ । ତେବେ ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ ଯେ ମୁଁ ଫରିସ୍ତା ଅଟେ । ଫରିସ୍ତା ସ୍ଥିତିର ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ଉଡିବାକୁ ଲାଗିବ । ଯଦି ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିକୁ ଚାଲିଯିବ ତେବେ ତଳେ ରହିଥିବା ଧରଣୀ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ମହାକାଶକୁ ଚାଲିଗଲାପରେ ଧରଣୀ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରେ ନାହିଁ ସେହିପରି ଯଦି ଫରିସ୍ତା ସ୍ଥିତିରେ ରହିବ ତେବେ ଦେହ ରୂପୀ ଧରଣୀ ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

(୨) ସଦା ସହଯୋଗୀ, କର୍ମଯୋଗୀ, ସ୍ୱତଃଯୋଗୀ, ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ଯେଉଁଠି ସହଜ ଅଛି ସେଠାରେ

ନିରନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଯଦି ସହଜ ନାହିଁ ତେବେ ନିରନ୍ତର ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ତେବେ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ଅଟ ନା ଅନ୍ତର ଆସିଯାଉଛି ? ଯୋଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ମଗ୍ନ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା । ଯେବେକି ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଗଲା ତେବେ ଯେଉଁଠି ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି ସେଠାରେ ଯୋଗ ସ୍ୱତଃ ଲାଗି ରହିବ ଏବଂ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିବା କାରଣରୁ ସେହି ଜଣଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମୃତି ରହିବ । ଯେବେକି କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ସବୁ କିଛି ଅଟନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହିବ ନା । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ସର୍ବସମ୍ବନ୍ଧ ଆଧାରରେ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ । ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ.... । ଏହା ହିଁ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ହେବାର ସହଜ ବିଧି । ଯେବେକି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ହିଁ ନାହିଁ ତେବେ ସ୍ମୃତି ଆଉ କେଉଁଆଡେ ଯିବ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତି ରଖ ଯେ ମୁଁ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସହଜଯୋଗୀ ଆତ୍ମା । ସର୍ବଦା ପ୍ରତି ପାଦରେ ବାବାଙ୍କର ଭଳି ସ୍ନେହ ଏବଂ ଶକ୍ତିର ସନ୍ତୁଳନ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ସଫଳତା ସ୍ୱତଃ ହିଁ ନିକଟକୁ ଆସିଥାଏ । ସଫଳତା ତୁମର ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବା ପାଇଁ କର୍ମ ତ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା ପରିଶ୍ରମର କର୍ମ ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଖେଳ ଭଳି କରୁଥିବା କର୍ମ । ଯେବେକି ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବ ଶକ୍ତି ବରଦାନ ରୂପରେ ମିଳିଯାଇଛି ତେବେ ଯେଉଁଠି ଶକ୍ତି ଅଛି ସେଠାରେ ସବୁ କିଛି ସହଜ । କେବଳ ପରିବାର ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିର ସନ୍ତୁଳନ ଥିଲେ ଆପେ ଆପେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ଯେଉଁଠି ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଛି ସେଠାରେ ଉଡିବାର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ନ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ସଫଳତା ମିଳିଥାଏ ।

(୪) ସର୍ବଦା ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି — ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛି ? ବାବା କିଏ ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ କେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଛି, ଏହି ସ୍ମୃତି ହିଁ ସମର୍ଥ କରିଦିଏ । ଏଭଳି ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଯାହାକି ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ଅନେକ ଜନ୍ମର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଜମା କରାଇଥାଏ, ଏଭଳି ସମ୍ପତ୍ତି କେବେ ମିଳିଛି ? କେବଳ ଏବେ ହିଁ ମିଳିଛି, ସାରା କଳ୍ପରେ ମିଳିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ । ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ଖୁସି କାୟମ ରହିବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିତି ସଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ । ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ମାୟାଜିତ୍ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବ, ତା' ସହିତ ଜୀବନରେ ଖୁସି ଥିଲେ ହିଁ ତାକୁ ଜୀବନ କୁହାଯିବ । ଯଦି ଖୁସି ନାହିଁ ତେବେ ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟ କ'ଣ ? ଜୀବନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନଥିବା ସହିତ ସମାନ । ବଞ୍ଚି ଥାଇ ମଧ୍ୟ ମୃତ ସମାନ । ତେଣୁ ଯେତେ ବ ଏଭଳି ସମ୍ପତ୍ତି କୋଟିକ ଭିତରେ କାହାକୁ କାହାକୁ ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ମୋତେ ମିଳିଛି । ଏହି ସ୍ମୃତିକୁ କେବେ ବି ଭୁଲିବାର ନାହିଁ କାରଣ ଯେତେ ସ୍ମୃତି ସେତେ ପ୍ରାପ୍ତି । ଯଦି ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତି ରହିବ ତେବେ ସର୍ବଦା ପ୍ରାପ୍ତିର ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହିବ ।

କୁମାରମାନଙ୍କ ସହିତ:- କୁମାର ଜୀବନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜୀବନ । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । କୁମାର ଜୀବନରେ ଯାହା ଚାହିଁବ ତାହା କରିପାରିବ । ତେଣୁ ତୁମେ କୁମାରମାନେ ଏହି କୁମାର ଜୀବନରେ ନିଜର ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିନେଇଛ, ତେବେ କ'ଣ କରିଛ ? ଜୀବନକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିଛ । ଯେବେକି ଈଶ୍ୱରୀୟ ଜୀବନଧାରୀ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ହୋଇଗଲ ତେବେ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନଧାରୀ ହୋଇଗଲ । ଜୀବନ ଏଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଗଲା । ଯାହାକି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଦୁଃଖରୁ ଏବଂ ଧୋକାରୁ, ଏଣେତେଣେ ଘୁରି ବୁଲିବାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲା । ନଚେତ୍ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କୁମାରମାନେ ତ ଏଣେ ତେଣେ ଘୁରିବୁଲିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନର କୌଣସି ଠିକଣା ନାହିଁ । ଲଢିବା, ଝଗଡା କରିବା, ଦୁଃଖ ଦେବା, ଧୋକା ଦେବା... ଏସବୁ କରୁଛନ୍ତି ନା । ତେବେ ତୁମେମାନେ କେତେ କଥାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲ । ଯେପରି ନିଜେ ରକ୍ଷା ପାଇ ଯାଇଛ ସେହିପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଆସୁଛି! ସର୍ବଦା ନିଜର ସମାସ୍କନ୍ଧ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରୁଛ । ତେବେ ତୁମକୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଶକ୍ତି ମିଳିଛି ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦିଅ । ଅମାପ ଶକ୍ତି ମିଳିଛି ନା । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର । ନିଜକୁ ନିମିତ୍ତ ମନେ କରି ସେବା କର । ମୁଁ ସେବାଧାରୀ, ଏହା ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ବାବା କରାଉଛନ୍ତି ମୁଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ କରୁଛି । ନିଜକୁ ନିମିତ୍ତ ମନେ କରି ସେବା କର । ମୁଁ ସେବାଧାରୀ -- ଏଭଳି ଭାବ ନାହିଁ । ବାବା କରାଉଛନ୍ତି — ମୁଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ କରୁଛି । ମୁଁ ପଣିଆ ନ ଆସୁ । ଯାହା ଭିତରେ ମୁଁ ପଣିଆ ନାହିଁ ସେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସେବାଧାରୀ ।

ଯୁଗଳମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସର୍ବଦା ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଛ ? ସ୍ୱ-ର ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଅଧିକାରୀ ସ୍ଥିତି । ଅଧିକାରୀ କେବେହେଲେ ଅଧୀନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଅଧୀନ ହେଉଛ ତେବେ ଅଧିକାରୀ ନୁହେଁ । ଯେପରି ରାତି ଥିଲେ ଦିନ ନଥିବ, ଦିନ ଥିଲେ ରାତି ନଥିବ । ସେହିପରି ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ କୌଣସି ବି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟର, ବ୍ୟକ୍ତିର, ବୈଭବ ଅର୍ଥାତ୍ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଅଧିକାରୀ ଅଟ ନା ? ଯେବେକି ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୋଇଗଲ ତେବେ କ'ଣ ହେଲ ? ଅଧିକାରୀ । ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତି ରହିଥାଉ ଯେ ଆମେ ସବୁ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା, ତେବେ ଏହି ସମର୍ଥ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ବିଜୟୀ ହୋଇ ଚାଲିବ । ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ପରାଜୟର ସଂକଳ୍ପ ମାତ୍ର ନ ଆସୁ — ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସଦାକାଳର ବିଜୟୀ । ମାୟା ତୁମ ନିକଟରେ ବିଦାୟ ନେଇ ସାରିଛି ନା ଏବେ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ ? ଏତେ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦାୟ କରିଦେଇଛ ଯାହାକି ଆଉ ଫେରି ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି କାହାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାର ନଥାଏ ତେବେ ତାକୁ ବହୁତ ଦୂରରେ ଛାଡି ଦେଇ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ସେତିକି ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦାୟ କରିଦେଇଛ ନା । ଆଚ୍ଛା—

ବରଦାନ:- ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସଂସାର କରିଥିବା ସ୍ୱତଃ ଏବଂ ସହଜଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହେଲା — "ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ" । ଯେବେକି ସଂସାର ହିଁ ବାବା ଅଟନ୍ତି, ଅନ୍ୟ କେହି ବି ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ସ୍ୱତଃ ଏବଂ ସହଜଯୋଗୀ ଅବସ୍ଥା ସବୁବେଳେ ରହିବ । ଯଦି ଅନ୍ୟ କେହି ଅଛି ତେବେ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିବ — ବୁଦ୍ଧି ଏଆଡେ ନଯାଉ, ସେଆଡେ ନଯାଉ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ବାବା ହିଁ ସବୁ କିଛି ଅଟନ୍ତି ତେବେ ବୁଦ୍ଧି ଆଉ କୁଆଡେ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ସହଜ ଯୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନେ ସହଜରେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଚେହେରାରେ ଆତ୍ମିକ ଭାବର ଚମକ ସଦାସର୍ବଦା ଏକାଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବା ବିଦେହୀ ହେବା — ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଅବ୍ୟକ୍ତ ପାଳନାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର । ସମସ୍ତ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ସଂଧ୍ୟା ଘ. ୬. ୩୦ମି. ଠାରୁ ଘ. ୭.୩୦ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସେବା କରିବେ ।